

UITSPRAAK

SGIM 2021-25

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van mevrouw A, wonende te B, hierna te noemen 'klaagster', tegen de heer C, tandarts te D, hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is via de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

1. Klaagster heeft bij email van 31 juli 2021 het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt. Klaagster is verzocht aanvullend het geschilformulier in te vullen. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft het door klaagster ingevulde geschilformulier eveneens op 31 juli 2021 ontvangen.
2. Het door klaagster verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 6 augustus 2021 ontvangen.
3. Verweerder heeft ondanks diverse herinneringen pas op 8 november 2021 het verweerschrift ingediend. Op grond van artikel 11 lid 2 van het Reglement kunnen partijen tot 14 dagen voor de hoorzitting (aanvullende) stukken indienen. Het verweerschrift is te laat ingediend. Klaagster heeft hiertegen bezwaar gemaakt. De voorzitter ziet geen aanleiding het stuk toe te laten. De commissie zal dan ook geen kennis nemen van de inhoud van het verweerschrift.
4. Partijen zijn uitgenodigd voor een hoorzitting op 12 november 2021.
5. De hoorzitting heeft op 12 november 2021 plaatsgevonden te Bunnik. Klaagster is verschenen en heeft haar standpunt toegelicht. Verweerder heeft te kennen gegeven om gezondheidsredenen niet te kunnen verschijnen.

De klacht

Het geschil betreft de klacht van klaagster dat verweerder haar te laat heeft doorverwezen naar een parodontoloog ten gevolge waarvan er botverlies is opgetreden rond een implantaat.

De klacht ziet, zakelijk en in de kern weergegeven, op het navolgende.

Klaagster en haar vier dochters waren al jaren patiënt bij verweerder. Klaagster bezocht verweerder ieder half jaar voor controle. Daarnaast bezocht zij de aan de praktijk verbonden mondhygiëniste

iedere drie maanden. Klaagster vertrouwde verweerder en had geen klachten over de door hem uitgevoerde behandelingen. In 2009 is bij klaagster een implantaat geplaatst ter plaatse van missend element 46.

In april 2015 ondervond klaagster ontstekingsklachten op de plaats van het implantaat. Pas in december 2018 heeft verweerder klaagster doorgestuurd naar een parodontoloog. In februari 2019 constateerde de parodontoloog ernstig botverlies.

Klaagster verwijt verweerder dat hij haar te laat heeft doorverwezen naar de parodontoloog na de geconstateerde ontsteking. Als gevolg van het botverlies dat hierdoor is ontstaan heeft klaagster een ongewenste ruimte onder de kroon van het implantaat. Klaagster heeft zich met haar klacht eerst bij verweerder gemeld maar hij heeft daar niet op gereageerd. Vervolgens heeft klaagster zich tot de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] gewend, maar op het verzoek van deze klachtenfunctionaris om een reactie heeft verweerder evenmin gereageerd.

Ondanks haar verzoek daartoe heeft verweerder bovendien klaagster niet haar medisch dossier toegestuurd.

Klaagster heeft zich dan ook genoodzaakt gezien een procedure aanhangig te maken bij het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg in Den Haag (hierna te noemen: het Tuchtcollege). In die procedure heeft klaagster uiteindelijk haar medisch dossier ontvangen. Het Tuchtcollege heeft de klacht van klaagster bij beslissing van 14 april 2020 (deels) gegrond verklaard en bepaald:

“5.4 Het College is dan ook van oordeel dat beklagde alerter had moeten zijn op de eerdere röntgenfoto’s en de bevindingen tijdens de controles van klaagster. Beklaagde had mede hierom de conditie van de mond, met name bij genoemd implantaat, diepgaander moeten onderzoeken en monitoren, zeker nadat er in 2015 een ontsteking (pus en bloed) werd geconstateerd. Bovendien had hij zijn bevindingen en de potentiële problemen (eerder) met klaagster moeten bespreken. Een eerdere doorverwijzing van klaagster had dan ook in de rede gelegen. Nu beklagde dit heeft nagelaten, is het College op grond van het bovenstaande van oordeel dat beklagde niet zorgvuldig heeft gehandeld en daardoor niet binnen de grenzen van een redelijke bekwame beroepsuitoefening is gebleven. Dit onderdeel van de klacht is gegrond.”

Klaagster heeft nog steeds een ongewenste ruimte onder de kroon van het implantaat en wenst een herstelbehandeling te laten uitvoeren.

De parodontoloog heeft de kosten van verwijdering en het opnieuw plaatsen van het implantaat begroot op € 2.928,38. Klaagster vordert die kosten van verweerder.

Het verweer

Verweerder heeft niet, althans niet tijdig, een verweerschrift ingediend.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten.

Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de ANT, KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten is bij de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klaagster heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en vervolgens aan de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] maar verweerder heeft niet op de klacht gereageerd.

Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klaagster voldaan. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart klaagster ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

Ter beantwoording ligt de vraag voor of verweerder heeft gehandeld zoals van een redelijk handelend en redelijk bekwaam tandarts onder gelijke omstandigheden verwacht mag worden.

Bij klaagster is in 2009 een implantaat geplaatst ter plaatse van missend element 46. Uit het medisch dossier van klaagster blijkt dat zij op 13 april 2015 rond het implantaat ontstekingsklachten had. Op 31 augustus 2015 werd genoteerd: *“verdiepte ruimtes rondom impl. 46 (zie status) geen idee wat de pockets voorheen waren, maar nu te diep + bop.....”* Eerst op 3 december 2018 heeft verweerder de parodontoloog verzocht nader onderzoek te verrichten. Het medische dossier vermeldt: *“XXX: wil jij evt weer een solo van impl. 46 maken (ter controle botniveau) Ik twijfel of er niet meer botverlies is. Door vorm kroon lastig om pockets goed te meten.....”*

Op 11 februari 2019 heeft de tandarts-parodontoloog de diagnose peri-implantitis 46 gesteld ((tandvlees)ontsteking rondom het implantaat). De prognose werd zeer dubieus geacht. Op 25 maart 2019 is parodontale chirurgie uitgevoerd bij klaagster (een flapoperatie). Botcorrectie heeft niet plaatsgevonden. De tandarts-parodontoloog heeft een herstelbehandeling voor klaagster voorgesteld waarmee klaagster zich tot verweerder heeft gewend. Verweerder heeft de verantwoordelijkheid hiervoor afgewezen. Klaagster kampt nog steeds met een ongewenste ruimte onder de kroon van het implantaat.

Klaagster heeft haar klacht bij verweerder gemeld en vervolgens bij de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie]. De Geschilleninstantie acht het uiterst kwalijk dat verweerder in die procedure niet heeft gereageerd en niet heeft gereageerd op het verzoek van klaagster haar medisch dossier toe te sturen. Verweerder heeft ondanks diverse herinneringen evenmin de moeite genomen in onderhavige procedure (tijdig) een verweerschrift in te dienen.

Eerst na het aanhangig maken van een procedure bij het Tuchtcollege heeft verweerder het medisch dossier overgelegd en inhoudelijk gereageerd op de klacht van klaagster.

De Geschilleninstantie onderschrijft het oordeel van het Tuchtcollege zoals dat in zijn uitspraak van 14 april 2020 onder 5.4 is opgenomen en hierboven onder “de klacht” is weergegeven.

Verweerder had de conditie van de mond van klaagster diepgaander moeten onderzoeken en monitoren en haar eerder moeten doorverwijzen naar een parodontoloog. Verweerder heeft onzorgvuldig ten opzichte van klaagster gehandeld.

Resumerend is de Geschilleninstantie van oordeel dat verweerder nalatig heeft gehandeld door onvoldoende parodontale diagnostiek te voeren en onvoldoende op te treden bij de door klaagster ervaren ernstige ontstekingsklachten en haar vervolgens pas na ruim drie jaar door te verwijzen naar een parodontoloog. Als gevolg hiervan is ernstig botverlies opgetreden.
De klacht is gegrond.

Klaagster wacht een intensief behandeltraject ter verwijdering en het opnieuw plaatsen van het implantaat. De door klaagster overgelegde begroting van die kosten van € 2.928,38 acht de Geschilleninstantie alleszins redelijk zodat zij dat bedrag zal toewijzen.

Nu de klacht van klaagster gegrond is verklaard zal de Geschilleninstantie voorts bepalen dat het door klaagster betaalde griffiegeld van € 75,-- aan haar dient te worden gerestitueerd.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg:

- verklaart de klacht gegrond;
- bepaalt dat verweerder binnen vier weken na verzending van deze uitspraak een vergoeding van € 2.928,38 aan klaagster dient te voldoen;
- bepaalt dat aan klaagster een bedrag van € 75,-- ter zake van het griffiegeld dient te worden gerestitueerd.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,

Bunnik, 12 november 2021

Met verzenddatum, 13 december 2021